

<b>Pastisseria RAGA</b> Major, 105 - Telèfon 72 03 53 ULLDECONA	<b>BAR EL REBOST</b> Carrer Calvari, 57 - Tel. 57 32 18 ULLDECONA	<b>Video-Foto MILLAN</b> EUROCHROM - Laboratori Fotogràfic Distribuïdor Videos JVC Avgda. Ramon Salomón, 19 - Tel. 72 03 63 ULLDECONA
COOPERATIVA AGRÍCOLA D'ULLDECONA, S.C.C.R.L. <b>OLI VERGE D'OLIVA</b> <b>ACOMONT</b> Vendes: Major, 175 - Tel. 72 00 07 - ULLDECONA	<b>SUMINISTROS "LA SÈNIA"</b> JOAN CORDOBA I SERRA Materials Construcció - Decoració LA SÈNIA - ULLDECONA	<b>Mobles A R N A U</b> Sant Lluç, 12 - Major, 82 Tel. (977) 72 03 58 ULLDECONA
<b>Pastisseria millán</b> Major, 115 - Tel. 72 02 82 ULLDECONA	<b>JMS</b> C.B. ELECTRODOMÈSTICS c/. major, 153 - tel. 72 06 38 - 43550 ulldecona (montsià)	<b>FINQUES AGI</b> MÉS DE 30 ANYS DINS DEL MÓN IMMOBILIARI Tel. 57 31 36 ULLDECONA agilitat i gestió immobiliària
<b>Carnisseria OLGA</b> Major, 160 - Telèfon 72 04 64 ULLDECONA	<b>Fusteria LAVEGA-BOSCH, C.B.</b> Avgda. Escoles, 5 - Tel. 72 11 37 ULLDECONA	RESTAURANT - HOTEL <b>H</b> <b>Bon Lloc</b> Antigua Ctra. Vinaroz, s/n. Tels. (977) 72 02 09 - 57 30 16
<b>SOLISAN, S.L.</b> Agente de Seguros MAPFRE C/. Sant Antoni, 28 - Tel. 72 03 37 43550 ULLDECONA (Tarragona)	<b>P &amp; J</b> FOTO-VIDEO-MÚSICA REPORTATGES FOTO/VIDEO INDUSTRIAL I MÚSICA Calvari, 2 - Tel./Fax 57 32 29 43550 ULLDECONA	<b>AGF AGF FÈNIX</b> Mestre Hierro, 5 - Ulldecona - Tel. (977) 72 00 48 <b>AGENCIA SAUCH VILADOT - ASSEGURANCES</b>
<b>CLAUDIA</b> LLIBRERIA - PAPERERIA OBJECTES DE REGAL - PREMSA C/. Sant Antoni, 13 - Tel. 72 05 56 ULLDECONA	<b>R. GRAU, S.L.</b> FERRATGES PER A MOBLES Major, 104 - Tel. 72 06 87 - Magatzem: Ctra. Tortosa, s/n. Tels. 72 01 89 - 72 06 20 - FAX 72 11 15 43550 ULLDECONA (Tarragona)	<b>Forn de pa J. CASOLA</b> C/. Murada de Dalt, 37 - Tel. 72 08 24 - ULLDECONA



Concert de l'Orfeó Ulldeconenc a Madrid. Any 1955



Josep-Lluís Rodríguez Aneas, a la fi del monòleg "Senyores i Senyors", al Teatre Municipal

CONCURS  
LITERARI  
SANT JORDI '98  
—  
Pàgs. 2-4

SECCIÓ DE  
MUNTANYA  
—  
Pàg. 5

GRUP DE  
DONES  
D'ULLDECONA  
—  
Pàgs. 6-7

NOVETATS  
FILATÈLIQUES  
—  
Pàgs. 8-9

GRUP DE TEATRE  
DEL CENTRE  
CULTURAL  
—  
Pàg. 10

GASTRONOMIA  
—  
RACÓ POÈTIC  
—  
Pàg. 11

# Concurs Literari SANT JORDI '98

El diumenge, dia 26 d'abril, es va fer el lliurament de premis del Concurs Literari Sant Jordi, el jurat qualificador va ser el següent:

Lidia Armela Tena  
Maribel López Ferré  
Dolors Sauch Querol  
Montse Salvatella  
Esteban Sevilla Sevilla  
Jordi Vidal  
Remei Rodríguez Mestres

Atenent a la puntuació individual de cada membre del Jurat, s'acordà atorgar els següents premis:

## CATEGORIA A

1er Premi: LAURA ROIG GUARCH  
2on Premi: LEIRE ROMEU VIDAL  
3er Premi: EVA AUSENSI RUIZ  
Accèssit: ROSA SORIANO NOS

## CATEGORIA B

1er Premi: ANDREA MILLÁN  
2on Premi: EDIT GALLARDO FERRÉ  
3er Premi: JOSÉ LUIS MONTORO CINTAS

## CATEGORIA C

Desert

## CATEGORIA D

CARME ARRUFAT DALMAU

Donem també les gràcies al jurat qualificador i als concursants. També agraïm la col.laboració prestada per la Comissió de Cultura de l'Ajuntament i pel Departament de Cultura de la Generalitat. A continuació publiquem les redaccions guanyadores de les categories A i B, la redacció de la categoria D es publicarà en la propera revista. Es recorda que els treballs no han estat corregits ni modificats, es publiquen tal com es van escriure.



PRODUCTES I SERVEIS INFORMÀTICS

VENDA I PROGRAMACIÓ D'ORDINADORS  
EQUIPS D'OFICINA  
PROGRAMES A MIDA I STANDARD

Plaça Sales i Ferré, 14  
Telèfon (977) 57 32 57 - Fax (977) 72 08 97  
43550 ULLDECONA (Tarragona)

olivetti  
SYSTEMS  
PARTNER

## CATEGORIA A

### LES VACANCES

A l'estiu, just acabada l'escola, vaig viure una aventura fantàstica.

Tot va començar que els meus pares em van dir que aniríem de viatge a Finlàndia, em vaig posar molt contenta, vam fer les maletes i a Finlàndia s'ha dit.

Quan vam arribar, tot eren castells terrorífics, tímidament vam obrir la porta i quan estava oberta del tot, ens vam quedar bocabadats.

Un criat molt ben vestit va sortir i va dir:

- Els esperavem.

Gràcies -vam contestar nosaltres.

Ens van ensenyar la nostra habitació, allò si que era un paradís, hi havia un llit d'aigua, una calaixera blanca. Vaig tenir curiositat i vaig obrir el primer calaix, no sabeu la sorpresa que vaig tenir.

- Quantes joies d'or! -vaig dir.

Després vaig obrir el segon calaix, era tot ple de diamants brillants, rubins i esmeraldes.

Com que allí no tenia res a fer, vaig anar al jardí, i un altre criat em va dir volia fer una passejada amb cavall, jo vaig dir que encantada. El cavall es deia Foc, vaig pujar i em va semblar que estava molt content, va anar cabalcant cada vegada més de pressa, quan es va aturar, vaig baixar i li vaig fer una carícia, ell va fer un somriure.

Era hora d'anar a dinar, el cambrer va preparar una ensalada russa deliciosa.

Després vam fer un vol amb globus, hi havia una vista meravellosa.

Després de sopar vaig anar a dormir. Però, vaig tenir un somni esgarrifós. Somiava que un fantasma amb cara fosca i ulls rojos era al castell



i em perseguia, també em parava trapes. Quan em vaig despertar vaig dir:

- Ai! Sort que només ha estat un somni.

Anaven passant els dies tant divertits que no em vaig donar ni compte i va arribar el dia que teníem de marxar.

Quan ja estava a casa fent neteja, em va aparèixer una fada i em va dir que li demanés un desig, li vaig dir que casa meua es transformés en el castell de Finlàndia.

Gràcies a això sóc multimilionaria.

Aquestes van ser les millors vacances de la meua vida.



CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA

## UN VIATGE PLANETARI

Un dia vaig arribar a casa molt cansada, eren les 20:30 h. La meva mare em va dir:

- sopa, i en acabat a dormir.

Aquella nit vaig tenir un somni molt estrany. Vaig somiar en que uns petits essers amb barba, em donaven una carta que deia:

- ¡Depressa -stop-, vine amb nosaltres -stop- et necessitem -stop-!

Jo els vaig fer cas, i vam pujar en una mena de coet. Vam començar a enlairar-nos i enlairar-nos, varem sortir a l'univers, estava ple de petites estrelles amb un somriure d'orella a orella.

En acabat vam aplegar en un planeta que tenia un anell de color groc, allí em van fer entrar a un forat anomenat cràter.

Era una habitació fosca, dins i havien dos sers de color verd.

I em va extranyar, havia una criatura encara més petita, estava dins d'un llit, inconscient.

Em va demanar que la curés, la vaig agafar i vam tornar al planeta blau, allí la vaig curar i li posarem una injecció i tornà a estar bé. Més tard, al arribar a Júpiter tots es van alegrar de veuren's i llavors em vaig posar tant contenta de veure'ls feliços que em nombraren "Reinserver" que significa Reina dels essers verd i es així com acaba el meu somni em van tornar a casa, i em vaig despertar.

La mare em va preguntar?

- que et passava filla no has parat de dir - ¡Adeu, Adeu!

Vaig esmorzar i més tard els vaig escriure una carta per veure si existien o no, al cap d'uns dies em vaig posar molt contenta perquè em va arribar una carta que deia:

¡-gracies -stop- t'estem molt agraits -stop-!



Adeu -stop- Reinserver".

Que en la meua llengua significa Reina dels sers verds.

Desde ara ens escrivim molt sovint.

Ara tots els meus amics i amigues em pregunten si és veritat o no això que dic dels extraterrestres.

I si és veritat que els doni la seva direcció.

## SECCIÓ DE MUNTANYA

La secció de muntanya del Centre inicia un programa, sense deixar de banda els objectius generals de l'espai ideològic pel qual es va crear (apropar i donar a conèixer la natura als associats), amb la finalitat d'apropar-nos a altres àrees (humanes i geogràfiques). La realització d'activitats, amb el propòsit de desenvolupar iniciatives de caire científic, tan de natura, com antropològic i històric on es prioritzaria el binomi home natura o l'estudi del paisatge humà sobre d'altres.

La idea principal d'aquestes activitats seria la de poder conèixer, documentar i estudiar les diverses intervencions de l'home en el nostre medi natural: el Montsià, la Foia, la serra de Godall i la Plana. Concretament, el nostre objectiu general és el coneixement del nostre patrimoni rural, i en concret com es desenvolupaven algunes de les activitats econòmiques i socials dins del marc de l'aprofitament dels recursos naturals així com els canvis soferts en la darrera centúria en el nostre paisatge agrari.

Alguns del temes que documentaríem i estudiariem serien els següents:

- **L'hàbitat rural:** els masos i les casetes de camp.

- **L'aprofitament dels recursos naturals:** pedra, argila, calç, carbó, vidre... i les seves restes: forns, argileres, pedreres, carboneres...

- **El paisatge agrícola:** evolució del paisatge, producció i explotació del sòl, propietat, camins rurals, ramaderia, etc.

- **L'aprofitament dels recursos hidràulics:** sèquies, pous, molins, sènies, bases, fonts...

Per a la realització d'aquesta tasca es fa necessària la creació i organització de diferents equips de treball on s'estudiaria aquests temes a diferents nivells segons la disponibilitat del soci: des de casa i

treball de camp, amb equips de caràcter estables i mòbils.

Un dels objectius d'aquestes activitats és la participació de la nostra gent gran, ja que són la principal font d'informació. S'elaboraran diversos qüestionaris que es podran omplir des de casa. Per altra banda es crearà una sèrie de fitxes tècniques per a la documentació dels diferents elements d'estudi.

Un dels aspectes on s'incidirà especialment serà en la publicació, a diferent escala, dels treballs elaborats per cada equip. Cal pensar que d'aquí a uns 20 anys la gent jove ja no reconeixerà un forn de calç, no sabrà com funcionava un molí hidràulic, els noms de la major part de les eines del pagès, els noms dels masos, que era una argilera, etc. etc.

Sabem que aquest programa d'activitats que engegarem és molt ambiciós i requereix temps i dedicació per la qual cosa necessitem la col.laboració i participació dels SOCIS.

A part de l'estudi dels temes esmentats, els membres dels grups de treball coneixeran i desenvoluparan els mètodes científics de recerca: creació de fitxes tècniques, ordenació i interpretació de les dades, informatització, arxivística, redacció de treballs científics, interpretació de fotografies aèries, en resum, les tècniques auxiliars de recerca històrica i d'altres disciplines.

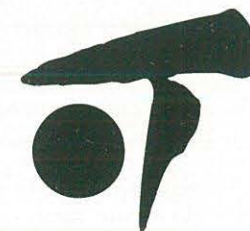
Esperem la vostra participació.

\*\*\*\*\*

Adjuntem dins de la revista una butlleta per a que totes les persones interessades o que puguin col.laborar d'alguna manera en aquesta idea, l'ompliguen i la facin arribar a qualsevol membre de la Junta del CCR, o a l'apartat de correus nº 52 d'Ulldecona.



CAJA DE MADRID  
CAIXA D'ESTAMIS



Caixa Tarragona



# GRUP DE DONES D'ULLDECONA

El passat dia 6 de juny, el Grup de Dones d'Ulldecona va invitar a l'escriptora Na Flàvia Company a que presentés la seva última novel·la publicada "Ni tu, ni jo, ni ningú". Na Núria Ventura i Brusca ens va glossar de forma acurada la vida i obra d'aquesta jove escriptora i a continuació Na Flàvia Company ens va fer una xerrada que els reproduïm íntegrament:

"Hola, bona tarda a totes. Gràcies, Núria, per la teva generosa presentació. Fa pocs dies, a un diari, una escriptora ja famosa parlava de la varietat de presentadors que solen tenir els escriptors i escriptores a les seves conferències o xerrades, i deia que moltes vegades parlar després d'ells era terrible, bé perquè havien confessat no conèixer en absolut l'obra i la trajectòria de la convidada, bé perquè asseguraven conèixer-la i confessaven que no els agradava gens. L'escriptora també deia que, tot i ser els més escassos, també hi havia presentadors que, com tu, Núria, fan la seva feina d'una manera conscient, responsable i hospitalària.

Espero que no us molesti, però he decidit llegir els meus papers, perquè si em poso a parlar em disperso i, com molt bé saben les meves amigues, després no hi ha qui em pari.

Bé, en primer lloc, vull que sabeu que estic molt contenta i molt agraïda per la vostra invitació. Contenta, perquè em sembla molt important que un grup de dones d'Ulldecona sigui capaç de dur a terme un programa cultural que doni a la població l'oportunitat de conèixer temes i punts de vista diferents. Com a dona, em sento orgullosa d'aquestes dones d'Ulldecona inquietes i actives. I també estic agraïda, perquè m'afalaga que hagueu pensat que valia la pena compartir una estona amb mi, parlant de llibres i de literatura.

Us haig de confessar que sempre que em conviden a parlar de la meva obra no sé que dir. Les úniques paraules possibles sobre l'obra estan a l'obra mateixa. Els cartells en els que s'anuncia aquesta xerrada d'avui diuen que farem la presentació de la meva novel·la "Ni tu, ni jo, ni ningú". No obstant això, tinc la sensació que els autors de

les obres són qui menys en poden parlar, de les seves novel·les. Primera, perquè seria per als assistents a la xerrada tan insuportable com sentir parlar la tieta dels seus nebots o la iaia dels seus néts, que fins i tot li veuen gràcies als defectes. Segona, perquè els autors normalment, si més o menys han escrit el que desitjaven, ja han deixat dit a la novel·la el que volien dir. I tercera, perquè l'única manera autèntica d'acostar-se a una obra és llegir-la, de la mateixa manera que l'única manera autèntica d'estimar no és dir-ho, sinó mostrar-ho sense dir-ho. Per la qual cosa, per parlar de "Ni tu, ni jo, ni ningú", he decidit de llegir-vos un fragment, i així el coneixereu directament. Espero que la iniciativa us sembli bé.

Abans, però, m'agradaria comentar un parell o tres de coses que no tenen a veure amb cap obra en concret sinó més aviat amb el fet en si d'escriure, de dedicar la vida a la literatura i per tant a la ficció. I dic que m'agradaria comentar un parell o tres de qüestions perquè el que realment espero és que després quedin ganes de xerrar totes, de posar idees i preguntes en comú, de intercanviar opinions, que és de veritat el més interessant d'aquestes reunions.

Per comentar aquest parell de coses que m'han semblat una manera d'explicar la dedicació a la literatura, he escollit dos acudits. Aviso que explico molt malament els acudits i què, per tant, no cal que ningú se senti en l'obligació de riure. Tinc assumit que els bons acudits, quan els explico jo, mai no fan gràcia. I, de tota manera, no són per fer gràcia que els vull explicar, sinó perquè em semblen un bon exemple de cara a la feina literària.

El primer dels acudits és el següent:

Tota una família porta ja anys intentant d'ensenyar a parlar el fill més menut de tots, però no hi ha manera. El menut, que es diu Jordi, sap fer-ho tot de meravella, però es resisteix a la paraula, sense que ningú sàpiga perquè. Els metges asseguren a la família que no hi ha cap causa fisiològica per la qual el nen no pugui parlar. Així doncs, com que no hi ha altre remei, la família es resigna i es conforma. Deixa passar els anys en silenci i un dia, quan el Jordi ja ha fet els dotze anys, estan tots a l'entorn de la taula a l'hora de dinar, amb un plat de sopa al davant, i el Jordi diu sense interrupcions, sense

vacil·lacions, ben claret i català: **Aquesta sopa esta freda.** Tots els membres de la família es van quedar petrificats davant el miracle. ¡El Jordi parla! ¡El Jordi parla! es van posar a cridar. El Jordi se'ls mirava amb incredulitat. Finalment, quan a la família se li va passar la primera sensació de sorpresa, li van preguntar al Jordi com era que fins llavors no havia dit mai res, com era que sabia parlar i no els ho havia dit... El Jordi els va mirar fixament, va deixar anar un sospir molt llarg i amb gran solemnitat els va contestar: **És que, fins ara, tot estava bé.**

Ara potser us estareu preguntant perquè explico aquesta història i a que ve. Potser fins i tot cregueu que m'he equivocat de dia, hora i lloc i he dut els papers d'una altra xerrada... Doncs no. La qüestió és que aquest acudit em sembla perfecte per explicar com neix el desig d'escriure, com neix el desig de crear altres móns, altres realitats, altres persones, altres maneres de fer i de pensar. El desig de fer literatura neix perquè la sopa ens sembla freda o, el que és el mateix, perquè el que ens envolta ens sembla fred, no ens agrada, no estem d'acord, i per expressar aquest inconformisme, aquest dolor, decidim escriure -i qui diu escriure, diu també pintar, compondre música o crear algun refugi de qualsevol altra mena-. Esta clar que aquest no és l'únic motiu perquè algú escrigui. Hi ha qui ho fa perquè vol ser ric o famós, la qual cosa és una errada, perquè hi ha maneres més ràpides de fer diners i fama, però sobre gustos... En fin. Però jo no parlo d'aquests tipus d'escriptors, sinó dels altres, dels que escriuen perquè volen deixar constància del que veuen, perquè lluiten contra l'oblit, perquè volen crear mons paral·lels que ajudin a entendre aquest món nostre en el que vivim. Parlo dels escriptors que escriuen amb el cor i no amb el cap, que escriuen amb passió i no amb càlcul, que escriuen per necessitat i no per decisió.

L'altre acudit que us volia explicar no té tant a veure amb la raó per la qual s'escriu sinó amb el producte de l'escriptura, o sigui la literatura, la ficció, les històries que inventa la imaginació.

Aquest acudit és molt breu. Només diu: "És un que va i es mor. Conclusió: no hi vagis".

I per que dic que aquest acudit serveix per explicar la creació literària? Doncs perquè, com aquest breu acudit, tota la literatura explica uns fets que fan referència a alguna experiència humana que ha de servir d'exemple, de companyia, d'avís, de consol als qui la llegeixin. Aquest mateix acudit el podríem explicar de moltes maneres. A veure, per que es vegi el que vull dir. Per exemple, podríem dir: "És un que s'enamora i es mor. Conclusió: No

t'enamoris". O "És un que va i troba feina. Conclusió: vés-hi".

I així podríem continuar amb tots els temes que ens preocupen o ens toquen de prop. Només es tracta, després, de revestir el tema amb una història de la qual aquest acudit seria només resum i síntesi. O sigui, que la literatura ens presenta històries que, d'alguna manera o altra sempre tenen a veure amb nosaltres i de les quals podem extreure alguna conclusió, negativa o positiva, que ens serveixi en algun sentit. A cada lectora o lector li servirà de manera diferent, perquè cada lectura fa de l'obra una obra diferent. Hi ha tantes interpretacions possibles com lectures es facin. Davant d'una obra, ningú no té la raó absoluta. Tot és possible. I això és fantàstic.

Està clar que la necessitat d'escriure existeix igual com existeixen altres necessitats a les que, no obstant la seva importància per a nosaltres, podem arribar a renunciar. Podem renunciar a ser lliures, podem renunciar a ser idealistes, podem renunciar als nostres principis... i també podríem, per tant, renunciar a escriure. Per normal general, quan les persones ens plantejem la idea de renunciar a alguna cosa és perquè les conseqüències ens atemoritzen. Som covards. Tenim por. És inevitable. Probablement la decisió de dedicar-se a la literatura, com qualsevol altra decisió important que ens condicioni la vida, té a veure amb el respecte a un mateix, si entenem per respecte a un mateix el que s'entén per respecte als altres: l'honestedat, l'acceptació, la sinceritat, la tolerància. Hi ha renúncies que davant els nostres propis ulls no ens fan indignes. N'hi ha d'altres que sí. Una de les maneres de ser honesta i coherent amb la vida és, segurament, la de donar-li el que li demanem. I si una persona que es dedica a la literatura li demana a la vida un altre món, primer li ha d'oferir aquest altre món, i una de les maneres de fer-ho és inventar-lo i escriure'l. És per això que de vegades hi ha artistes que diuen que la creació és la salvació, perquè ser sincera amb una mateixa i respectar-se és, en definitiva, una manera de salvar-se.

Bé, ara ja em poso a llegir el fragment de la novel·la. Dir-vos, per posar-vos en situació, que aquesta novel·la sorgeix d'un sentiment de perplexitat davant un determinat estat de les coses, davant d'una SOPA que els temps que corren han refredat massa, pel meu gust. No m'allargo més. Espero, això sí, que després intervingueu i xerrem totes".

Després Na Flàvia Company va llegir un petit fragment de la novel·la "Ni tu, ni jo, ni ningú", seguidament va haver un petit col·loqui.

## Mesos abril/maig

### GENERACIÓN DEL 98



Fecha de emisión: 3 de Abril de 1998

Valor: 70 pesetas.

Tirada: 2,5 millones

Papel: Estucado, engomado y fosforescente

Estampación: Huecograbado

Tamaño: 40,9 x 28,8 mm.

Dentado: 13 3/4.

Pliegos: 50 sellos

El segell que es dedica a la Generació del 98 representa alguns dels seus membres: Azorín, Pío Baroja, Miguel de Unamuno, Ramiro de Maeztu, Antonio Machado i Valle Inclán. Figura també en el segell el logotip que la Comissió Nacional Organitzadora d'aquesta commemoració ha creat.

### CENTENARIO: 200 AÑOS DEL FALLECIMIENTO DEL CONDE DE ARANDA

Fecha de emisión: 17 de Abril de 1998

Valor: 35 pesetas

Tirada: 2,5 millones

Papel: Estucado, engomado y fosforescente

Estampación: Huecograbado

Tamaño: 28,8 x 40,9 mm.

Dentado: 13 3/4

Pliegos: 50 sellos



El Conde de Aranda va ser primer ministre amb Carles III en 1766, després de la destitució d'Esquilache i va repetir amb Carles IV en 1792.

Va dictar lleis dirigides al desenvolupament agrícola, mercantil, industrial i miner. També va promoure la construcció d'edificis públics en gran nombre de ciutats espanyoles. Durant el seu mandat es va portar a terme l'expulsió de la Companyia de Jesús d'Espanya i colònies.

### LITERATURA ESPAÑOLA



Fecha de emisión: 29 de Abril de 1998

Valores: 35 y 70 pesetas.

Tirada: 2,5 millones

Papel: Estucado, engomado, mate y fosforescente

Estampación: Calcografía.

Tamaño: 28,8 x 40,9 mm.

Dentado: 13 3/4

Pliegos: 50 sellos



La sèrie de Literatura espanyola d'aquest any, està formada per dos segells. El segell de 35 ptes. està dedicat a La Celestina, la vella alcavota, mestra en l'art d'engany i la seducció de l'obra literària *Tragicomedia de Calisto y Melibea* de Fernando de Rojas.

El segell de 70 ptes. està dedicat a les protagonistes femenines Fortunata y Jacinta de l'obra de Benito Pérez Galdós.

### BARCOS DE ÉPOCA



Fecha de emisión: 30 de Abril de 1998

Valor: 35 y 70 pesetas

Tirada: 5 millones

Papel: Estucado, engomado y fosforescente

Estampación: Offset

Tamaño: 40,9 x 28,8 mm.

Dentado: 13 3/4.

Pliegos: 50 sellos



Aquesta sèrie reproduceix dos vaixells procedents d'il·lustracions a aquarel·la del manuscrit del Palau Reial de Madrid, Fiestas reales en el reinado de Fernando VII, de Carlos Broschi.

El segell de 35 pessetes està dedicat a l'Embarcació Real i el de 70 ptes. està dedicat al Xabec Tajo.

### CENTENARIO DEL ILUSTRE COLEGIO OFICIAL DE MÉDICOS DE MADRID



Fecha de emisión: 18 de Mayo de 1998

Valor: 35 pesetas

Tirada: 2,5 millones

Papel: Estucado, engomado y fosforescente

Estampación: Huecograbado

Tamaño: 40,9 x 28,8 mm.

Dentado: 13 3/4

Pliegos: 50 sellos

La commemoració del Centenari de l'Il·lustre Col·legi Oficial de Metges de Madrid ha donat lloc a l'emissió d'aquest segell el qual, i aprofitant aquesta commemoració, vol homenatjar a un dels mestres de la medicina espanyola, el professor D. Carlos Jiménez Díaz, en el centenari del seu naixement.

### EUROPA: FIESTAS POPULARES

Fecha de emisión: 5 de Mayo de 1998

Valor: 70 pesetas

Tirada: 5 millones

Papel: Estucado, engomado y fosforescente

Estampación: Huecograbado

Tamaño: 28,8 x 40,9 mm.

Dentado: 13 3/4

Pliegos: 50 sellos



La sèrie d'Europa '98 està dedicada en aquesta ocasió a les Fogueres de Sant Joan, les festes més representatives de la ciutat d'Alacant que han estat declarades Festes d'Interès Turístic Internacional.

### PERSONAJES POPULARES



Fecha de emisión: 28 de Mayo de 1998

Valor: 35 y 70 pesetas

Tirada: Ilimitada

Papel: Estucado, engomado y fosforescente

Estampación: Huecograbado

Tamaño: 40,9 x 28,8 mm. y 28,8 x 40,9 mm.

Dentado: 13 3/4.

Pliegos: 50 sellos

Aquesta sèrie està dedicada a dos personatges populars entranyables: Félix Rodríguez de la Fuente i Alfonso Aragón Bermúdez.

Félix Rodríguez de la Fuente (1928-1980) amb els programes per a T.V.E. com Fauna, Vida Salvaje, Planeta Azul, El Hombre y la Tierra, desenvolupà en els espanyols l'amor per la fauna i la natura.

Alfonso Aragón Bermúdez (1923-1976), *Fofó* ha estat un cèlebre pallaso, que va dedicar la seva vida a distreure els nens de tot el món. Va ser molt conegut i estimat pels nens mitjançant la sèrie *El circo de T.V.E.*



PROGRAMES, REVISTES,  
TARIFES DE PREUS, CATÀLEGS,  
TALONARIS ALBARANS, FACTURES,  
TAPES D'ANELLES,  
I TOT TIPUS D'IMPRESOS  
COMERCIALS I PUBLICITARIS

**gràfiques montsià**

C/. Migdia, 9 - Tel./Fax (977) 57 31 60  
43550 ULLDECONA (Tarragona)

# GRUP DE TEATRE DEL CENTRE CULTURAL

El Centre Cultural i Recreatiu va anar el passat dia 23 de maig a Rossell a representar "La família de l'Antiquari". Ho van organitzar les Mestresses de Casa de Rossell.

Els actors que van interpretar l'obra van ser: Víctor Vidal, Juanjo Sans, Enrique Mesa, Joan Vidal, Narcís Ponce, Dolors Sauch, Enriqueta Sales, Enrique Millán, Marisé Pla i Anna Ausensi.

Van obtindre un gran èxit, la sala estava de gom a gom.

El Grup de Teatre de Deltebre va demanar la participació del Grup de Teatre del Centre Cultural, per a que representèss "Perduts en el temps".



Les pròximes actuacions són:

- 21 de juny a la Sénia.
- 11 de juliol a Sant Jaume d'Enveja.
- 9 d'agost a la Galera.

Aquest grup de teatre estan pendents d'anar al Concurs de Teatre Amateur que es celebrarà a El Vendrell durant el mes d'octubre i novembre.



## RACÓ POÈTIC

### OLOR DE POLS A LA PLUJA

*M'agrada veure com cau la pluja al vespre, al calor de l'estiu, al camp, i sentir l'olor de la pols acumulada que el vent enlaira fins l'infinit; de les herbes mullades, de caragols que bavegen deixant al seu arrossegar-se una blanquinosa estela platejada; de milers de formigues que afanoses, van carregant brossa al seu niu.*

*M'agrada la pluja, i sentir el goig que dona, veure les fulles mullades dels arbres... la melangia de la tardor plujosa, quan s'allarguen les ombres en la terra.*

*M'agrada sentir l'aigua de la pluja aturada, fent conca, a la meva mà, i veure com s'esmunyen les gotes mansament entre els meus dits.*

*M'agrada veure i sentir l'esclatar d'una gota d'aigua damunt de la terra seca, i veure com s'aixeca la pols, endinçant-se en les remotíssimes clarors de l'espai.*

*M'agrada el bassol a la pluja quan s'ompli d'aigua, i sentir i veure les vibracions que s'escampen, lluminoses, com si vulguessin sortir de l'entollament; veure el camí de pedra al besllum que arranca fulgors d'insòlits colors, retrobant-se la feréstega natura, amb la civilització creada per l'home. M'agrada sentir el volar dels ocells, i veure l'aigua com cau moixament... més enllà de l'alejar de les blanques colomes.*

JULIO SANSANO i ROCA

Poesia guanyadora del Primer Premi en el Certamen Jaume Antich d'Ulldecona, 1985

## GASTRONOMIA

Per M<sup>a</sup> Carmen

### "PASTÍS DE CREMA AMB PINYA"



INGREDIENTS:



- 100 gr. de sucre
- 6 a 10 rodanxes de pinya de llauna
- 250 gr. de melindros
- 1 sobre de flam "Royal" amb sucre
- 1 litre de llet

Preparació:

- 1.- Feu el sucre cremat i tireu-lo en un motlle allargat.
- 2.- Damunt del sucre, poseu les rodanxes de pinya ben atapeïdes.
- 3.- A sobre colqueu-hi melindros també tan junts com pugueu.
- 4.- Amb la llet i el sobre elaboreu la crema i tireu-la a poc a poc per sobre els melindros, tot punxant-los amb una agulla llarga per tal que la crema penetri dins la pasta.
- 5.- Poseu-ho a la nevera de 6 a 8 hores i desentmotlleu el pastís al moment de servir-lo. S'ha de menjar ben fred.



Fundat l'any 1947

EDITAT AMB LA COL.LABORACIÓ DE LA DIPUTACIÓ DE TARRAGONA

**DIRECTOR:**

Josep A. Lázaro Puente

**CONSELL DE REDACCIÓ:**

Francesc Itarte Vericat  
Josep Lluís Cabañas Vidal  
Joan J. Roca Labernia  
Núria Ausensi Estellé  
Josep A. Lázaro Puente  
Isabel Bobes Castell  
M<sup>a</sup> Cinta Caballer Meseguer

**DIBUIXOS:**

Joan Riba i Costes

**NOTES:**

- El Consell de Redacció agraeix totes les col.laboracions, però es reserva el dret de la seva publicació.
- Aquesta revista, no es fa responsable de les publicacions que no vagin signades pel Consell de Redacció.
- L'exclusiva responsabilitat del text publicat ve identificat per la seva firma.

**Edita:**

CENTRE CULTURAL I RECREATIVU D'ULLDECONA.  
C.I.F. G - 43103332  
Major, 147, 1r. - Apartat Correus 52  
Tel. 72 11 66 - 43550 ULLDECONA  
D.L.: T. 1227 - 1982

**Imprimeix:** gràfiques montsià

C/. Migdia, 9 - Tel./Fax (977) 57 31 60  
43550 ULLDECONA (Tarragona)